

A téglagyár

Pogány történetének évszázadai alatt nagyon sok olyan építmény ment veszendőbe, melyeket az emlékezet őrzött egy darabig, és - miután soha, semmilyen módszerrel nem örökítették meg - végleg a múlt feneketlen kútjába esett. A falusi ember fáradtságos munkája mellett nem igen tudott arra törekedni, hogy megörökítse azokat az építményeket, melyek

valamikor az útokor számára óriási értéket fognak képviselni. Nálunk a fényképezőgép néhány évtizede terjedt el annyira, hogy megörökíthessük velük hétköznapi életünk mozzanatait és az értéket jelentő építményeket. Sajnálattal

kell tudomásul vennünk, hogy a lebontott téglagyárról, mely Pogány épületeinek igen hosszú évtizedeken át biztosította egyik alapanyagát, semmi sem maradt meg. Időnként persze ennek a múltnak egy-egy része felbukkan, anélkül, hogy bármit is tudnánk róla. Nagyon sok helyütt látni a régi, monogramos téglákat, melyeket díszként használunk fel napjaink építkezésében.

A pogányi bontások során előkerülő, nálunk készült téglák oldalán a leggyakrabban háromféle monogrammal találkozhatunk: BM, RJ és ZI. Ezek a betűk a gyártók nevét takarják, akikről már semmit sem sikerült megtudni. Nagy öröm, hogy legalább a neveiket sikerült azonosítani. A monogramok Bozsánovics Mihály, Rothermel János és Zengő István hajdani mesterekről árulkodnak.

A régi épületek szinte mindegyikében találkozhatunk ezekkel a téglákkal. Természetes, hogy a helyben készült építőanyag felhasználása volt célszerű a régi építkezések során, jelentős fuvarköltséget takarítva így meg.

A téglagyár helyén az új tulajdonos nagyméretű földmunkát végeztetett el, ahol egy tó kialakításával amolyan látványparkot tervez létrehozni. Így került felszínre annak a pincének a bejárata, melynek kiásott földjéből számos elődünk otthona épült, és bizonyára még most is vannak olyanok ezek közül, melyeket napjainkban is laknak.

A régi téglagyár utolsó lakói

Rácz Jóskával és feleségével beszélgetek a régi időkről. Jóska édesapja egyike volt azoknak, kik még a kemence hőségében keresték keserves munkával kenyerüket.

Fotók: Röder Attila

Ennek a múltnak mára szinte semmi nyoma sem maradt a helyszínen, csak az a vén körtefa, mely a terület közepén áll, és állt akkor is, mikor szekerek sokasága hordta a téglát a pogányi emberek otthonainak építéséhez.

Dragovác Márk

Októberi gondolatok az idő múlásáról

Az öreg hársfa levelei már fáradtan mozognak az őszi napfényben. Tavasszal még élénken, zölden táncoltak az üde szélben, nyáron meg együtt zenéltek a méhekkkel a virágok körül. Ha vihar volt, összebújtak, forró délutánokon árnyékkal hűsítették egymást. Október közepén már csendes az idő. Gyenge a szél, és kellemesen tompa a délutáni nap. A levelek élénkzöldjüket fakóra cserélik. Már nem zenélnek. Csendesen és nyugodtan fürdenek a sárguló fényben. Az öreg hárs már sokszor látta az őszi, lágyan simogató fényt. Mikor először érezte, sok évvel ezelőtt, még éppen csak pár levele figyelte a vonuló madarak röptét a fakókék égbolton. Sudár, vékony törzse kereste az utat fel, a nap felé. Érezte, jó irányba halad. Rugalmas volt még, és kérge puha. Szikla, vas, beton nem állhatta útját. Erős volt, fiatal, kereste a magasat, miközben gyökerei mélyre nyúltak, hogy mindig tudja, honnan jött és hová érkezik. Első virágait féltve nevelte. Érezte, nem rejtegetheti soká, mert kell, hogy tudják a méhek, bogarak, lepkék és emberek, hogy egy csoda készül, s lesz mindenkié, aki szeretne egy cseppet ebből a csodából. Jöttek hát közről és távolról, s kaptak is egy csepp csodát: méhek virágporban fürödtek, madarak az illatos ágakon pihentek, emberek az árnyat adó lombok alatt hűsöltek. A fiatal hárs büszke volt és boldog. Évről évre egyre szebb és erősebb lett, a környék legnagyobb fája. Szomorúságot csak ősszel érzett, mikor a hűvös, csipős szelek messze fűjték elfáradt leveleit, s ő itt maradt csupaszon. Hatalmas ágait csak a puha hó borította, amíg tartott a téli álom. De tavasszal aztán újra és újra jött a csoda, visszatért a régi pompa, újra zöld levelek simogatták az ágakat.

Fotó: Tóth Pál

Újjászületés. Ez az, mire mi, emberek nem vagyunk képesek. Életünk telét nem követi új tavasz. Megváltozunk. Máshogyan látjuk magunkat, és máshogyan látnak minket mások. Van, aki könnyen alkalmazkodik a változáshoz. Az apró barázdák arcunkon öblös ráncokká mélyülnek, a kis foltokból nagyobb lesz, szinte észrevétlen költöznek testünkbe és mindennapjainkba a betegségek, a rosszkedv, a depresszió. Változik a test és változik a lélek. Ha szembenézhetnénk huszoneves önmagunkkal, sokszor idegennek éreznénk azt az embert, aki egykoron mi

voltunk. S nem csupán a test változása miatt. A lélek, az érzések, a gondolatok, a képünk a világról, magunkról és másokról. Mi maradt mindabból, amit egykor éreztünk és gondoltunk? A változás örök. Minden és mindenki változik. A körülöttünk lévő világot mi alakítjuk, formáljuk, mégis gyorsabban változik, mint mi. Egyre gyorsabban. Talán huszonevesen még fel tudjuk venni a változás sebességét, de ez évről évre nehezebb. Harmincas éveinkben lelassulunk, mint egy fáradó hosszútávfutó. Lemaradunk. Aztán jobb esetben tartjuk a tempót és küzdünk a célig, vagy megállunk. Leülünk a pálya szélén kimerülve, elengedünk mindenkit és feladjuk a versenyt.

Egyszer majd a hársfa is feladja. Kérge erős, mély ráncokkal tele. Ágai is erősek még, de itt-ott elhalt, száraz gallyak ülnek a zöld levelek közt. Eljön majd a tavasz, mikor nem hajt ki többé. Akkor ő is feladja a versenyt. A méhek és madarak már nem lelnek táplálékot és védelmet ágai közt. De hideg téli estéken fája melegítheti szobáinkat, ügyes kezek munkája révén szobrok, ágy, asztal, szék formálódhat testéből. S ez a szobor, asztal, szék, ágy nem csak a hárs öröksége, hanem az emberé is, aki életének minden tapasztalatát, a lelkét, szívét, gondolatait átadta a fának. A fa és az ember együtt él tovább. Amikor pedig ezek a tárgyak új gazdára lelnek, az olyan, mint a tavasz. Az idő múlásában, a világ örökös változásában talán ez az egyetlen változatlan: az újjászületés.

Kaposvári Andrea

HÍREK, INFORMÁCIÓK

Fotópályázat

Az Önkormányzat fotópályázatot hirdet „A 2012. év legjobb pogányi fotója” címmel. A pályázaton pogányi lakosok vehetnek részt. A fotók témája kötetlen. Egy pályázó maximum 3 db képet küldhet. A képeket kizárólag digitális formátumban, maximum 1200 pixeles hosszabb oldali mérettel várjuk a dmark@dravanet.hu email címre. A képeket fotóművészekből álló független zsűri fogja elbírálni.

Beküldési határidő: 2012. december 5.

Asszonytorna

Alakformáló, egészségmegőrző torna nőknek, hetente kétszer. Időpont: minden héten kedden és csütörtökön 17:45-től. Helyszín: alsó bolthelyiség.

Jóga

A jóga egy komplex mozgás- és filozófiai rendszer, tapasztalati út. A test, elme és lélek harmonikus összhangját teremti meg. Bárki nyugodtan belekezdhet, függetlenül életkorától, testsúlyától, hogy mozgott-e eddig vagy sem. Jöjjön, próbálja meg!

Érdeklődni lehet: Fejes Andreánál, a 30-321-8949-es telefonszámon. Időpont: szerdánként 18 órától.

Helyszín: alsó bolthelyiség.

Halottak napja

Amikor e sorokat írom, a nyárvégi nap egyre laposabb szögben beeső sugarai a természetet már a pihenésre készítik elő. Az árusoknál megjelentek a koszorúk, a különböző ízléses és - valljuk meg - sokszor ízléstelen temetőbe való, a halottak napi megemlékezést szolgáló alkotások.

Fotó: Baracs Dénes

Úton-útfélen kaphatók a mécsesek és virágcsokrok is, hogy a temetőben szereteteink porhüvelyének helyszínére vigyük azokat, a róluk való megemlékezés jelképeként. A gyertyák parányi lángjai megkezdik a világegyetemben több milliárd fényévnyi utazásukat, hogy aztán valahol megtalálják azt a hozzátartozókat, kinek a megemlékezés kis fényét küldeni kívántuk.

Felelevenedik bennünk az emlékezet végtelen tárházából az a szeretett személy, ki rövidre szabott földi életének egy részét velünk töltötte, hogy aztán a sorsa akaratának eleget téve, végleg búcsút vegyen tőlünk. Ideig-óráig őrizzük magunkban őt, hogy aztán velünk és emlékezetünkkel együtt végleg eltűnjék, az élet törvényei szerint. Ránk is ez a sors vár: az örök törvény valamennyiünkre vonatkozik. Szemeinkben könnyek csillannak meg. Egy mély sóhajtás kíséretében még egy pillantást vetünk a temetői síremlékre, próbáljuk magunkba zárni a temető csendjét, majd folytatjuk életünk útját, mely előbb-utóbb valamennyiünknek ugyanott fog véget érni. Mi is feltehetjük majd magunknak a kérdést, mint végakarátának megfelelően a skót komikus, Billy Connolly tette sírfeliratán: "Úristen, tényleg itt az idő?"

Dragovác Márk

Újságíró tanfolyam

A Pogányért Alapítvány a Pogányi Hírek Szerkesztőségével közösen alapfokú újságírói ismeretek megszerzésére ad lehetőséget a téma iránt érdeklődő pogányi lakosoknak.

A három előadásból álló tanfolyamra minden újságírást érdeklődő egyént várunk, akik a későbbiekben esetleg lapunk munkatársai lehetnek. A professzionális újságírók az érdeklődőkkel megismertetik az újságírást és szakmai alapjait. Jelentkezni a 30/288 4959-es telefonszámon vagy a dmark@dravanet.hu email címen lehet. A novemberben induló tanfolyam pontos időpontjáról és helyszínéről az érintetteket értesíteni fogjuk. Akik már korábban jelezték részvételi szándékukat, azoknak nem kell újra jelentkezniük.

Medertisztítás

A Pogányi hírek korábbi számában már olvashatták, hogy az önkormányzat tisztíttatja a falut átszelő vizesárkot. A munkálatok most már befejeződtek, és a Szabó József – Rácz György páros a munka végéhez ért, illetve a patak elejéhez, a forráshoz. Tulajdonképpen két forrásról van szó. Az egymástól mintegy száz méterre lévő források évszázadok óta táplálják a patakat, mely régebben a vízimalmok kerekeit hajtotta, majd később a horgászto vízellátásáról gondoskodott. Most szomorú látvány fogadja a szemlélőt: a mély hasadék alján szeméttel telerakott források siralmas látványa. A salakkal és egyéb, nem odavaló dolgokkal telehordott források környéke szinte fuldoklik. Sokan vagyunk, akik még gyermekkorunk strandfürdőjeként emlékszünk erre a helyre. Mintegy tucatnyi fekete glottgatás suhanc hűtötte nyáron felhevült testét a hűvös, sőt inkább jéghideg forrás vizében. Igen, ez volt Pogány első és egyetlen strandja. Aztán változott a világ, és feleslegessé vált a hely, majd az ember, elfeledkezve a vizet fakasztó föld megbecsüléséről, "tisztelőtéről", saját maga által termelt szeméttel takarta be. Az élni akarás megtalálta a kiutat, és a források ismételen tovább táplálják a tavat, ha a malmokat nem is hajtja már a vizük. Ezzel a tisztítással sikerült talán egy időre kiszabadítani béklyóiból a patakat éltető forrásokat, melyek sokkal nagyobb figyelmet és törődést érdemelnének.

Dragovác Márk

Fotó: Dragovác Márk

HIRDETÉS

Eladóak az alábbi eszközök:

7 db festő létra (1 db 10-es: 10.000-Ft; 2 db 8-as: 8.000-Ft/db; 1 db 7-es: 7.000-Ft; 2 db 6-os: 6.500-Ft/db; 1 db 5-ös: 6.000-Ft), 1 db famázoló bak (4.000-Ft), 1 pár 6+6 fokos fém lakkozó állvány (7.000-Ft/pár), 1 db összecsukható fa tapétázó asztal (5.000-Ft), 1 db tapétázó gép (8.000-Ft), 1 db 200 l-es vashordó (1.000-Ft) és 1 db 100 l-es műanyag hordó (500-Ft).

Érdeklődni lehet a 30/9273-464-es telefonszámon.

Jó állapotban lévő szánkómat díjtalanul átadnám rászoruló gyermeknek. Ugyanitt 6 tekercs bontatlan fűrészpóros tapéta ingyen elvihető. Tel.: 30/288-4959.

Horvát Nemzetiségi Önkormányzat

A Pogányi Horvát Nemzetiségi Önkormányzat jelenlegi formájában 2010. október 4-én alakult. Célja a Pogányban élő horvátok képviselete, hagyományainak megőrzése. A Horvát Nemzetiségi Önkormányzat, a némettel együtt, már évek óta szervez a faluban különböző rendezvényeket. Ilyen például a "Káposztanap", amely rendszerint szeptemberben kerül megrendezésre. Ez a rendezvény nemcsak a falubeli embereket gyűjti össze, hanem a környező falvakból is számos látogatót vonz.

E program mellett az Önkormányzat minden évben „Horvát nap”-ot szervez a Hagyományok hete programsorozat keretein belül is. A 2010-es évben ismét megrendezésre került a Pécs környéki horvátok lakodalmas szokásait bemutató „Bosnyák lakodalmas” című rendezvény. Ezzel a programmal a helyi horvátság hozzájárult az Európa Kulturális Fővárosa címet viselő Pécs programsorozatához. A faluban már lassan 15 éve horvát kórus is működik „Pogányi Menyecskék- Snaše iz Pogana” néven, amelynek a munkáját a helyi horvát önkormányzat is támogatja. Kórusunk idén kiadta első önálló CD albumát is, melyre nagyon büszkék vagyunk.

Pogány egyik gyöngyszeme az iskola épületében található falumúzeum, amelyben szép számmal megtalálhatóak a helyi horvátság emlékei, valamint páratlan népviseletei. A Pogányi Horvát Nemzetiségi Önkormányzat munkáját 2010-től a Pogányi Horvát Nemzetiségi Egyesület is segíti.

Az önkormányzat egyik fő célja, hogy a fiatalok is mind inkább részt vegyenek a hagyományok megismerésében és megőrzésében, valamint bekapcsolódjanak a hitélet támogatásába és életben tartásába is. Ennek érdekében rendszeresen zárandoklatokat szervezünk a horvát ajkú időseknek és az eziránt érdeklődőknek. Már számos helyre eljutottak így a hívek, jártak már többször az országhatáron túl is, főként horvátországi kegyhelyeken.

Az önkormányzat tagjai:

Szabó Milán – elnök
Sztanics Szerén
Kozarics Viktor
Gogolák Elekné

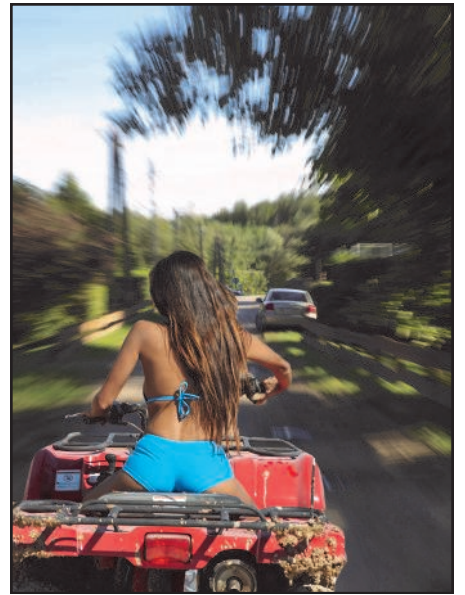
A horvát kórus a pogányi tóparton

Fotó: Dragovác Márk

Tóparti veszélyek

Közlekedési kultúránkról, azt hiszem, megvan a véleménye úgy az autósoknak, mint a gyalogosoknak. Kívánnivalót hagy maga után, abban mindkét fél egyetért. A kulturálatlan vezető épp úgy veszélyezteti saját életét, mint másokét. Ez utóbbiak nevében szeretnék ezúttal szót emelni. Nap mint nap magam is találkozom azokkal a gyorshajtókkal, akikről nem tudom, mi

A veszélyeztetett útszakaszból készült kép illusztráció. Fotó: Röder Attila

vége és hova rohannak járműveikkel úgy, hogy más emberek életét veszélyeztetik. És ez már nemcsak a Pécsi út boltig tartó szakaszára érvényes, hanem a Falucska dűlő felé vezető tóparti útra is. A hídtól a Tópiás büféig terjedő részt egyes autósok mindkét irányban versenypályává minősítették. A felelőtlenül vezető sofőrök nem veszik figyelembe azt, hogy az út mellett pihenésre szolgáló park van, ahol - szerencsére - egyre több vendég látható. Nem veszik tudomásul, hogy onnan bármikor kiszaladhat labdáját kergető kisgyerek, aki könnyen válhat áldozatává mások könnyelműségének. Naponta látni babakocsikat tologató, sétálgató anyukákat, akik megrökönyödve tapasztalják, hogy milyen veszélynek vannak kitéve.

Most már a kvadosok is megjelentek, akik olyan sebességgel mennek végig a szakaszon, hogy veszély esetén képtelenek lennének megállni.

Csodálkozom azon is, hogy még mindig senki sem veszi figyelembe azt a tényt, hogy ezen a tóparti úton a falu felé haladó gépjárműveknek - a jobbkéz-szabály értelmében - elsőbbséget kellene adniuk a kis egyirányú utcácskán le jövő járműnek, mert azt semmilyen tábla sem kötelezi elsőbbségadásra. Ez a probléma egy tábla kihelyezésével megoldható lenne. De a száguldozókat egy sebességkorlátozó tábla biztosan nem lassítaná, mert - véleményem szerint - az ilyen sofőröknek a tudatáig sem jutna el, hogy a tábla valamire kötelezi őket. Az egyetlen megoldás „fekvő rendőr” korábban már sokszor emlegetett kihelyezése lenne, és ezt mihamarabb meg kellene tenni, mielőtt egy korlátozásokat nem ismerő sofőr rohanó gépkocsija maga alá fektet egy vétlen járókelőt.

Magam is tudom, hogy egy ilyen intézkedéssel azokat is sújtjuk, akik messzemenően betartják az előírásokat, de azt hiszem, hogy az értelmetlen emberek miatt, a biztonságunk érdekében ezt valamennyiünknek vállalunk kell.

Dragovác Márk

Horvát rovat

Pogányi menyecske népviseletben.

A kisebbségi önkormányzatok csoportjainak jóvoltából évente rendszeresen találkozhatunk Pogány rendezvényein úgy a horvát, mint a német népviseletekkel. Sokszor csodálattal tölt el bennünket a látvány. A régi öltözetek látva, bizony kevés embernek jut már eszébe az, hogy ezek a ruhák valaha a mindennapok viseletei voltak. A hétköznapi egyszerűbb, az ünnepi öltözet színesebb, díszesebb volt. Viselték azt idősek és fiatalok egyaránt, ki-ki a korosztályának megfelelően.

A mezőn arató ember és a templomban imádkozó asszony is az alkalomhoz illően vette magára őseitől megörökölt, avagy már saját magára szabott öltözetét. A kézzel előállított darabok télen munkát adtak a falusi embernek, és a felállított szövőszék alól kerültek ki a szebbnél szebb darabok. Minden asszony a maga módján művész volt. Megpillantva egy idegent, a Pécs környéki bosnyákok azonnal megállapították, hogy melyik községből való, és mindezt az öltöztéke alapján. Aztán változtak az idők és velük együtt a divat is. Megkezdődött a nemzetiségi falvakban is a magyarosítás. Először padlásra kerültek a szövőszékek, majd ezután a tűzre. A pécsi vásárokon árulták a népviseletek csodás darabjait, melyek egy-egy külföldi turista tulajdonába kerültek vagy - jobb esetben - múzeumba. A mindennapi öltözetet a kisebbség is felváltotta a tömegesen gyártott ruhákra. Sajnákozva láthattuk, hogy múltunk egy darabkája ment ezzel veszendőbe. Marad a lehetőségünk, hogy legalább néha-néha a színpadon elevenítsük fel azokat a régmúlt időket.

Dragovác Márk

Na kulturnim programima, koji se svake godine priređuju u Poganu, zahvaljujući kulturnim udrugama redovito nalazimo hrvatske i njemačke narodne nošnje. Ovaj prizor nas često oduševljava.

Gledajući ove stare rukotvorine, često ni ne pada nam na pamet da su one bile nekad svakodnevno rabljene. Nošnje koje su nosili blagdanima su bili šareniji i bolje ukrašeni od onih koje su svaki dan koristili. Nosili su ih i stari i mladi, svatko po svom naraštaju. Čovjek koji je orao na oranicama ili žena koja se molila u crkvi odjenuli su se prigodno u nošnje koje su naslijedili od svojih predaka. Ove rukotvorine zimi su dale posao seoskom čovjeku i ispod tkalačkog stana nastali su ljepši i još ljepši komadi. Svaka žena je bila prava umjetnica. Pogledajući nošnju jednog stranca, bošnjaci iz okolice Pečuha

odmah su znali da iz kojeg je sela i kojeg je nacionalnosti. I iz toga se vidi da koliko su nošnje bile jedinstvene.

Ali vremena se mijenjaju i tako i moda. I u čisto hrvatskim i njemačkim selima je otpočela mađarizacija. Prvo su tkalački stanovi dospjeli na tavan a zatim na vatru. Na pečuškom vašaru su ljudi prodavali svoje nošnje. Pokoje ju kupili turisti, a u boljem slučaju su ih kupili muzeji. Svakodnevne nošnje i manjine su promijenile na masovno proizvedena odijela. Nažalost stime smo izgubili i dio svoga prošlosti. Ostalo je nam samo, da ponekad na kulturnim priredbama na pozornici obnovimo ona lijepa stara vremena.

Marko Dragovac

Német rovat

Kedves Olvasó!

A Pogányi Hírek előző számában beszámoltunk a szüreti felvonulásról és bálról. Szeptember 29-én volt Pécsváradon a „Népek tánca, népek zenéje” elnevezésű fesztivál elődöntője. A Pogányi Német Vegyeskórus és a Pogányi Menyecskekórus továbbjutott és részt vehet a Szegeden tartandó középdöntőn. A középdöntőn való részvétel komoly költségekkel jár, ezért azt testületileg fogjuk eldönteni, hogy vállaljuk-e (Német Önkormányzat, Német Nemzetiségi Egyesület, kórustagok).

A Pogányi Német Önkormányzat az Emberi Erőforrások Minisztériuma által kiírt pályázaton elnyert támogatás segítségével október 13-14-én egy kőszegi kirándulást szervezett. A már kész terv szerint a fő programok a következők voltak: városnézés, vasárnapi istentisztelet, a kórustagok által előadott néhány világi ének a köztes időben, közös ebéd, szeretetvendégség az evangélikus kollégiumban.

Birkenstock János

Liebe Leserinnen und Leser!

In der vorigen Nummer der Poganer Nachrichten berichteten wir schon über den Weinleseumzug und den Ball.

Am 29. September wurde die Vorstellung der Tanzgruppen und Chöre aus dem Anlass des Festivals „Musik der Völker, Tänze der Völker” in Pécsvárad veranstaltet. Der „Poganer Deutsche Gemischtchor” und der „Poganer Kroatische Frauenchor” dürfen an der Semifinale teilnehmen, was in Szeged veranstaltet wird und leider hohe Kosten hat. Darum müssen wir über diese Frage noch diskutieren (Deutsche Selbstverwaltung, Deutscher Verein und die Chormitglieder), wie wir diese Kosten bezahlen können.

Die Poganer Deutsche Selbstverwaltung gewann eine Unterstützung an einer Bewerbung des „Ministeriums der Menschlichen Kraftquelle”. Mit der Hilfe dieser Unterstützung organisierte sie am 13. und 14. Oktober einen Ausflug nach Kőszeg. Das Programm war folgendes: Stadtbesichtigung, Gottesdienst am Sonntag, nach dem Gottesdienst tragen die Mitglieder des Chors einige Volkslieder vor, gemeinsames Mittagessen, Bewirtung im evangelischen Schülerheim.

Hans Birkenstock

Tanévkezdés

Fotó: Röder Attila

A 2012-2013-as tanév kezdetével a pogányi Óvoda-Iskola tárgyi és személyi feltételeiben történt változásokról szeretném tájékoztatni a Pogányi Hírek olvasóit. A tanév végére befejeződött az intézmény energetikai felújítása. Az új nyílászárók és a korszerű fűtés nyújtotta komfortot az elkövetkezendő hűvös évszakokban fogjuk tapasztalni. Várakozásaink szerint a fűtési költségekben is jelentkezik majd a pozitív változás.

A nyári kánikulában is élveztük a szigetelés, a műanyag ablakok, a redőnyök jótékony hatását, a kicsik délutáni pihenését kellemesebb környezetben tudtuk biztosítani.

A megújult környezetben mindenki megtalálta a helyét, a nyár végén, a gyerekek érkezése előtt még igyekeztünk rendezni a környezetet, elrendezni mindazt, amit a tavasszal nem tudtunk megtenni. Az óvodások létszáma erre a nevelési évre jelentősen megemelkedett. 33 beíratott kisgyermeket várunk az idén. Ez a létszám meghaladja a lehetséges maximált csoportlétszámot, így - a Képviselőtestület döntése alapján - az egy vegyes óvodai csoportból két csoportot alakítottunk ki. Egy óvónőt az Önkormányzat munkáltat október 1-től. Így a két csoportban három óvónő és két dajka foglalkozik a gyermekekkel.

Az iskolában 17 tanuló kezdte a tanévet. Az első osztályosok (6 tanuló) számára, a törvényi szabályozásnak megfelelően, az idei tanévtől bevezetésre került a mindennapos testnevelés.

Ez a tanév még számos változást tartogat mindazok számára, akik kapcsolatban állnak intézményünkkel. Ahogy minden oktatásban résztvevő számára az országban. A csekély információ ellenére is bizakodunk, hogy a pogányiak igényeinek megfelelően tudjuk működtetni az óvodát és iskolát.

Eredményes munkát, sikeres tanévet kívánok mindenkinek!

Juhászné Koltai Zsuzsanna
igazgató

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Rozmaring u. 16.
Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com
Főszerkesztő Dragovác Márk, email: dmark@dravanet.hu
Megjelenik 400 pld-ban, időszaki kiadványként.

Nyomtatja és terjeszti a Pogányi Önkormányzat,
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.

Régi és új sportpálya

Településünk fejlődését igazán akkor tudjuk szemléltetni, ha valamilyen összehasonlítási lehetőségünk van. Az emlékezet az, mely ideig óráig megőrzi a dolgokat, de aztán az ember mulandóságával az is a múlt kódéba veszik. A fénykép az, amely generációkon keresztül, akár évszázadokig is emlékeztethet bennünket a múltra. Ezért értékesek számunkra mindazok a régi felvételek, melyek segítségével láthatóvá tehetjük a múltat és összehasonlíthatjuk azt a jelennek.

Két felvételünk is ezt a célt szolgálja. Az egyik kép rögzítette a csaknem fél évszázada készült tenispálya betonozási munkálatait, a másik kettő pedig annak jelenlegi állapotát.

Fotók: Röder Attila